म्रद्यापि इदानीं म्रपि रहिंस एकान्ते एतादशीं तां स्मरामि । कीदशीं । विध्तकड्रा-लचारुनेत्रां । विशेषण धतं विस्तीणींकृतं यत् कड्रालं मंडानं तेन चारुणी मनोर्मे नेत्रे लोचने यस्याः सा तां । धनः । प्रोत्फुलधुष्पनिकराकुलकशपाशां प्रोत्फुलानि विकसितानि यानि धुष्पानि कुसुमानि तेषां निकरः सम्हः तेन म्राकुलो व्याप्तः केशपाशः केशसम्हो यस्याः सा तां । धुः । सिन्द्रर्संलुलितमात्तिकहार्दन्तां सिन्द्ररेण संलुलितो लित्रो यो मात्तिकहारा मृत्तादाम तेन सदशाः दन्ताः दशनाः यस्याः सा तां । धः । म्राधातहेमकटकां म्राधातानि परिधातानि हेमकटकानि सुवर्णकंकणानि यस्याः सा तां ॥ धः॥

श्रद्धापि तां गलितबन्धनकेशपाशां स्रस्तस्रतं स्मितसुधामधुराधर्गेष्टों । पीनोन्नतस्तनयुगोपिरचारुचुम्बि-मुक्तावलीं र्रुसि लोलदृशं स्मरामि ॥१७॥

म्रद्यापि तां रहिस एकान्ते स्मरामि । कथं भूतां तां । गलितबन्धनकेशपाशां गलितं मृतां बंधनं बंधी यस्य एतादशः केशपाशः शिरोरुहसम्हो यस्याः सा तां । म्रत एव स्नस्तस्र स्नताः गलिताः स्रजो माला यस्याः सा तां । पु॰ । स्मितस्रधामधुराधरेशों ईषदाहसनं तदेव सुधा म्रमृतं तया मधुरा रुचिकरः मधरेशों यस्याः सा तां । पु॰ । पीनोव्रतस्तनयुगोपिरचारुचम्बमृत्तावलीं पीनी विप्रली उन्नती उच्छ्ति यो स्तनी कुची तयोत् युगं युगलं तस्योपिरचारु मनोहरं यथा स्याद् एवं चंब्रिनी संलग्ना मृताविलः मृताहारी यस्याः सा तां । पु॰। लीलदशं लीले दशनेत्रे यस्याः सा तां ॥ पु॰। लीलदशं लीले दशनेत्रे यस्याः सा तां ॥ पु॰।

अधापि तां धवलवेश्मिन रहिप-भारताम्यूषपढलैर्दिलितान्धकारे । भारताम्यूषपढलैर्दिलितान्धकारे । भारताम्यूषपढलैर्दिलितान्धकारे । भारताम्यूषपढलैर्दिलितान्धकारे । स्वप्नो अधा मे रहिस संमुखद्र्शनोत्थां लङ्जाभयार्तनयनामनुचित्तयामि ॥१६॥

म्रद्यापि तां म्रनुचिंतयामि । कुत्र । धवलवेश्मिन राजसद्ने । कथं भूते वेश्मिन । दिलतान्धकारे दिलतः विशीणींकृता उन्धकारे। धातुं यत्र तस्मिन् । कैः । रत्नदीप-मालामय पपटलैः । रत्नानि मणय एव दीपाः तेषां माला निकरः तस्य मय पपटलानि किरणजालानि ते हेतुभूतैः । कथं भूतां तां । स्वन्नो उद्य मे रहिस संमुख्यर्शनात्थां म्रद्य मे स्वन्नः निद्रा इति कपटशब्देभ्यः रहिस एकान्ते संमुखदर्शने उभिमुखविलोकने उत्थां उत्थितां सा तां । पु॰ । म्रत एव लङ्गाभयार्तनयनां लङ्गायाः यद्भयं साध्वसं तेन म्रातं नयने लोचने यस्याः सा तां ॥ १०॥